

Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, spørges:

2a) Er det i medfør af EU-retten tilladt lovgiver i medlemsstaterne også med hensyn til andre rettigheder end udlejnings- og udlånsrettigheder at bestemme, at der for så vidt angår de i spørgsmål 1 omhandlede rettigheder til benyttelse, der tilkommer den ledende instruktør af et filmværk eller audiovisuelt værk eller andre af lovgiver i medlemsstaterne udpegede ophavsmænd til filmværker, gælder en legal formodning til fordel for en overførsel af sådanne rettigheder til filmproducenten, og skal de betingelser, der er indeholdt i artikel 2, stk. 5 og 6, i udlejnings- og udlånsdirektivet, sammenholdt med direktivets artikel 4, i bekræftende fald overholdes?

2b) Skal den status som umiddelbart berettiget, der tilkommer den ledende instruktør af et filmværk eller audiovisuelt værk eller andre af lovgiver i medlemsstaterne udpegede ophavsmænd til filmværker, ligeledes anvendes på de af lovgiver i en medlemsstat indrømmede krav på et rimeligt vederlag, såsom det såkaldte tom-kasette-vederlag efter § 42b i den østrigske lov om ophavsret (UrhG), henholdsvis på krav på rimelig kompensation som omhandlet i informationsdirektivets artikel 5, stk. 2, litra b)?

Såfremt spørgsmål 2b besvares bekræftende, spørges:

3) Er det i medfør af EU-retten tilladt lovgiver i medlemsstaterne at bestemme, at der for så vidt angår de i spørgsmål 2 omhandlede krav, der tilkommer den ledende instruktør af et filmværk eller audiovisuelt værk eller andre af lovgiver i medlemsstaterne udpegede ophavsmænd til filmværker, gælder en legal formodning til fordel for en overførsel af sådanne vederlagskrav til filmproducenten, og skal de betingelser, der er indeholdt i artikel 2, stk. 5 og 6, i udlejnings- og udlånsdirektivet, sammenholdt med direktivets artikel 4, i bekræftende fald overholdes?

Såfremt spørgsmål 3 besvares bekræftende, spørges:

4) Er lovbestemmelser i en medlemsstat, hvorefter den ledende instruktør af et filmværk eller audiovisuelt værk eller andre af lovgiver i medlemsstaterne udpegede ophavsmænd til filmværker ganske vist har krav på halvdelen af det lovbestemte vederlag, men hvor dette krav kan ændres ved forhandling, og der således kan gives afkald herpå, i over-

ensstemmelse med de ovennævnte EU-retlige bestemmelser om ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder?

- (¹) Rådets direktiv 92/100/EØF af 19.11.1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (EFT L 346, s. 61).
 (2) Rådets direktiv 93/83/EØF af 27.9.1993 om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelse via satellit og viderespredning pr. kabel (EFT L 248, s. 15).
 (3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/116/EF af 12.12.2006 om beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder (EUT L 372, s. 12).
 (4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 7. juni 2010 — Telefónica de España S.A. mod Administración del Estado

(Sag C-284/10)

(2010/C 246/32)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Telefónica de España S.A.

Sagsøgt: Administración del Estado

Præjudicielt spørgsmål

Giver Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/13/EF (¹) af 10. april 1997 om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for teletjenester, og særligt direktivets artikel 6, medlemsstaterne mulighed for at pålægge indehaveren af en generel tilladelse en årlig afgift, der er fastsat på grundlag af en procentdel af bruttodriftsindtægterne for det pågældende år uden at overstige 2 %, og som har til formål at dække de omkostninger, herunder de administrationsomkostninger, der afholdes af tilsynsmyndigheden som følge af anvendelsen af den ordning med generelle tilladelser og individuelle tilladelser, der var fastsat i artikel 71 i lov nr. 11/1998 af 24. april 1998 om telekommunikation?

(¹) EFT L 117, s. 15.